

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Kielce, dnia 04-10-2023

Znak: PNK.I.4130.194.2023

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 40 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały nr XLIX/353/2023 Rady Gminy w Fałkowie z dnia 25 sierpnia 2023 r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Fałków części obejmującej § 3 ust. 1, § 10 ust. 21, § 12 ust. 2, § 13 ust. 2 i 3, § 6, § 17 załącznika do uchwały - Regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Fałków.

UZASADNIENIE

Na sesji w dniu 25 sierpnia 2023 r. Rada Gminy podjęła uchwałę nr XLIX/353/2023 Rady Gminy w Fałkowie z dnia 25 sierpnia 2023 r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Fałków. W dniu 7 września 2023 r. uchwała ta została doręczona Wojewodzie Świętokrzyskiemu, który w dniu 15 września 2023 skierował do Rady Gminy zawiadomienie o wszczęciu postępowania nadzorczego. Rada Gminy w odpowiedzi z dnia 22 września 2023 r. uznała zastrzeżenia organu nadzoru za zasadne w całości.

Treść § 3 ust. 1 Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Fałków, będący załącznikiem do analizowanej uchwały (dalej jako „Regulamin”) stanowi, że usuwanie przez właścicieli nieruchomości błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego położonych wzdłuż ich nieruchomości powinno następować niezwłocznie po każdorazowym wystąpieniu zjawisk atmosferycznych powodujących ich powstanie. Jednak art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2022 r. poz. 2519 – dalej jako „ustawa”) nie upoważnia Rady Gminy do określania częstotliwości usuwania błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń

z części nieruchomości służących do użytku publicznego, co skutkuje przekroczenie przez Radę Gminy delegacji ustawowej i naruszenie art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. c ustawy.

Zgodnie z § 10 ust. 21 Regulaminu w zakresie częstotliwości opróżniania przydomowych oczyszczalni ścieków. Przepis ten stanowi, że pozbywanie się nieczystości ciekłych z osadników powinno odbywać się z uwzględnieniem częstotliwości określonej w instrukcji eksploatacji, jednak nie rzadziej niż raz na 12 miesięcy. Regulacja ta jako nazbyt ogólna i niewskazująca konkretnie częstotliwości i sposobu pozbywania się nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego istotnie narusza art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy. Analogiczne do organu nadzoru stanowisko zaprezentował Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w wyroku z dnia 12 marca 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 123/19: *„Sprzeczne z prawem są również postanowienia § 5 ust. 5 Regulaminu, zgodnie z którymi – "Opróżnianie zbiorników bezodpływowych odbywa się na podstawie zamówienia właściciela nieruchomości złożonego do podmiotu uprawnionego. Częstotliwość opróżniania z osadów ściekowych zbiorników oczyszczalni przydomowych wynika z instrukcji ich eksploatacji"*. Biorąc zatem pod uwagę fakt, że zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego należy stwierdzić, że przyjęcie przez Gminę, że częstotliwość opróżniania tych zbiorników określa instrukcja ich eksploatacji jest niewystarczające i niezgodne ze wskazanym powyżej przepisem.

Treść § 12 ust. 2 narusza art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy poprzez przekroczenie przez Radę Gminy delegacji ustawowej określonej w tym przepisie, gdyż w ocenie organu nadzoru poza delegacją ustawową tego przepisu pozostaje wprowadzenie obowiązku umieszczania na bramie wjazdowej lub furtce wejściowej na teren ogrodzonej posesji, tabliczki ostrzegawczej o posiadaniu zwierzęcia domowego. Stanowisko organu nadzoru pozostaje w pełni zgodne z poglądami judykatury prezentowanymi w omawianym zakresie czego przykład stanowi wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 24 czerwca 2020 r., II SA/Gd 424/19: *„Postanowienia dotyczące obowiązku umieszczania tabliczki ostrzegawczej o trzymaniu psa nie są zgodne z art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, albowiem wykraczają poza zakres udzielonego w tym przepisie upoważnienia. Przepis ten uprawnia radę gminy do określenia obowiązków w zakresie bezpieczeństwa i czystości w miejscach publicznych, a zatem wszelkie regulacje odnoszące się do miejsc nie będących miejscami publicznymi nie znajdują umocowania ustawowego”*.

Treści § 13 ust. 2 i 3 regulujących zakazy wprowadza zwierząt domowych do nieruchomości użytku publicznego oraz terenów placów zabaw i piaskownic dla dzieci przekroczenia delegacji ustawowej określonej w art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy. Kompetencja Rady Gminy ogranicza się bowiem do określenia obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe w zakresie ochrony przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku. Należy zwrócić uwagę na zbieżny ze stanowiskiem organu nadzoru wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 24 listopada 2011 r., II SA/Gd 618/11: *„Narusza upoważnienie ustawowe z art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach przepis regulaminu zakazujący prowadzenia wszelkich zwierząt domowych do obiektów użyteczności publicznej, na tereny placów gier i zabaw, piaskownic dla dzieci, plaż, kąpielisk oraz tereny objęte zakazem na podstawie odrębnych uchwał rady gminy. Nie mieści się w kompetencjach rady sformułowanie całkowitego zakazu prowadzenia wszelkich zwierząt domowych na określone tereny i do określonych miejsc”*.

Treść § 6 stanowi przekroczenie delegacji ustawowej określonej na rzecz Rady Gminy w art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy, gdyż przepis ten nie przewiduje dla Rady Gminy kompetencji do ustalania zasad umieszczania plakatów, reklam, ogłoszeń, nekrologów na urządzeniach do tego przeznaczonych jak i kompetencji do określania zakazów w zakresie miejsc na których materiały te mogą być umieszczane. Stanowisko organu nadzoru w omawianym zakresie potwierdza wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 22 stycznia 2009 r., III SA/Kr 756/08: *„Regulamin czystości i porządku nie może normować kwestii urządzeń przeznaczonych do celów reklamowych, umieszczania ogłoszeń lub plakatów”*.

Treść § 17 Regulaminu narusza art. 4 ust. 2 pkt 8 ustawy. Przepis ten dotyczy bowiem wyłącznie kwestii wyznaczenia obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji oraz terminów jej przeprowadzenia. Nie uprawnia on Rady Gminy do nałożenia na właścicieli nieruchomości obowiązku przeprowadzania deratyzacji, co przewiduje § 17 Regulaminu. Jak trafnie stwierdził Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w wyroku z dnia 21 marca 2012 r. IV SA/Po 91/12: *„Rada gminy realizując postanowienia art. 4 ust. 2 pkt 8 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie może wskazać w zaskarżonej uchwale podmiotów (tu właścicieli nieruchomości) zobowiązanych do przeprowadzenia deratyzacji. Norma kompetencyjna wspomnianego art. 4 ust. 2 pkt 8 ustawy z całą pewnością nie obejmuje upoważnienia do uregulowania przez radę kwestii nałożenia na podmioty prywatne takiego obowiązku”*.

Mając powyższe na uwadze wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego - w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Podpis
Zbigniew Koniusz
Wojewoda Świętokrzyski